

[Ivar Hansen]

Nu står vi så over for et amerikansk forskningsprojekt vedrørende rumforsvar, som er et teknologisk fremtidsprogram, hvis muligheder og konsekvenser vi ikke i dag kan udtale os om med særlig stor sikkerhed. Men jeg vil da gerne rejse det spørgsmål, som udenrigsministeren har været inde på i sin besvarelse: er det nu helt sikkert, er det nu ganske afgjort, at det ikke ville være forkert at forbyde en forskning, som angiveligt har til formål at fremme udviklingen af mere defensive forsvarssystemer? Det er ikke afgjort, synes jeg, at det ikke ville være forkert at forbyde en sådan forskning, i særlig grad når det ikke på nogen måde er i strid med den såkaldte ABM-traktat.

Ville det ikke være rimeligt at gå ind på det, som er fremført af den amerikanske præsident, at vi forsøger at bevæge os væk fra tankegangen om gensidigt sikret ødelæggelse og bevæger os frem mod en situation, hvor vi i højere grad kan realisere en forestilling om en større gensidig sikkerhed? Skal vi forbyde forskning, som måske kan gøre alle a-våben forældede og uanvendelige? Jeg synes det ikke.

Det er i den forbindelse værd at gøre opmærksom på, at den forskning, vi taler om her, jo har fundet sted i adskillige år i Sovjetunionen, men det har vi ikke hørt så forfærdelig meget om fra forespørgerne.

Jeg finder det væsentligt at gøre opmærksom på i sikkerhedspolitisk henseende, at indtil videre er der intet alternativ til en sikkerhedspolitik, som bygger på et stærkt vestligt forsvar gennem NATO-samarbejdet. Jeg siger dette meget bevidst, fordi forespørgslen her i dag ensidigt er rettet mod USAs forskningsplaner på dette område, uden at man med ét ord, som jeg allerede har nævnt det, omtaler den forskning, Sovjetunionen har haft i gang på præcis det samme område i adskillige år. Man hører meget sjældent noget fra forespørgernes side om den aktivitet, Sovjetunionen her har i gang.

Jeg finder det væsentligt at gøre opmærksom på, at skal vi nå frem til en mere fredelig verden, så er det nødvendigt, at de aftaler, der indgås, bygger på gensidighed. I den forbindelse vil jeg gerne understrege de fire punkter, udenrigsministeren var inde på i sin besvarelse af forespørgslen.

For det første, at et våbenkapløb i rummet må undgås. For det andet, at den såkaldte

ABM-aftale må overholdes. For det tredje, at USA og Sovjetunionen i Genève må nå til enighed om foranstaltninger, som sikrer gensidig tilbageholdenhed og fastlægger begrænsninger, som hindrer et sådant våbenkapløb i at opstå. Og endelig for det fjerde, at selv om forskningsvirksomhed ikke lader sig kontrollere, må både USA og Sovjetunionen medvirke til, at forskningen ikke får et sådant omfang og en sådan retning, at der alligevel opstår et kapløb på rumbaserede våben. Det synes jeg er fire udmærkede hovedsynspunkter i dansk sikkerhedspolitik på dette område.

Jeg tror, det er rigtigt, at mange er optaget af, hvordan vi kan få skabt en mere sikker verden, og det er klart, at udtryk som stjernekrig er fremragende egnet til at fremme ny frygt og usikkerhed. Det er ikke det, der er tale om. Der er tale om et rumforsvarssystem. Jeg tror, der er mange, der er optaget af, hvordan vi kan skabe en mere sikker verden, men jeg tror, endnu flere er optaget af, hvordan vi sikrer nedrustning på et gensidigt grundlag hvilende på aftaler om lighed.

Til slut skal jeg understrege, at man meget let kan sikre freden, men hvis man forsøger at sikre freden gennem ensidighed, vil det blive en fred uden frihed, og det er ikke noget efterstræbelsesværdigt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne takke hr. Ivar Hansen, fordi han anerkender, at VS ikke skjuler sine synspunkter under noget røgslør.

I øvrigt skal jeg med hensyn til bemærkningen om, at forespørgerne ikke er kommet ind på spørgsmålet om Sovjetunionens forskning i forsvar mod raketter, blot sige, at det vil vi meget gerne være med til at diskutere. Vi støtter naturligvis ikke, at andre, herunder Sovjetunionen, opbygger noget svarende til det, vi kritiserer at USA nu vil til at gøre. Det vil jeg gerne understrege, for at ingen skal være i tvivl.

Samtidig vil jeg fremhæve, at for det første er Danmark jo ikke blevet spurgt om at medvirke i den sovjetiske forskning, men er spurgt i NATO-sammenhæng, som hr. Gert Petersen gjorde opmærksom på for.

For det andet kan jeg henvise hr. Ivar Hansen til en meget udmærket redegørelse